

Joachim Stockmann

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman Phil. & Med. D. ac Prof. Ad Exsequias Quae Matronae primariae Catharinae Papkiae, Solemniter hodie parantur Omnes omnium ordinum Cives Academiae amanter invitat : [P.P. Rostochi[i] d. XXIX. Ian. An. MDCL.]

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77682550X>

Druck Freier Zugang

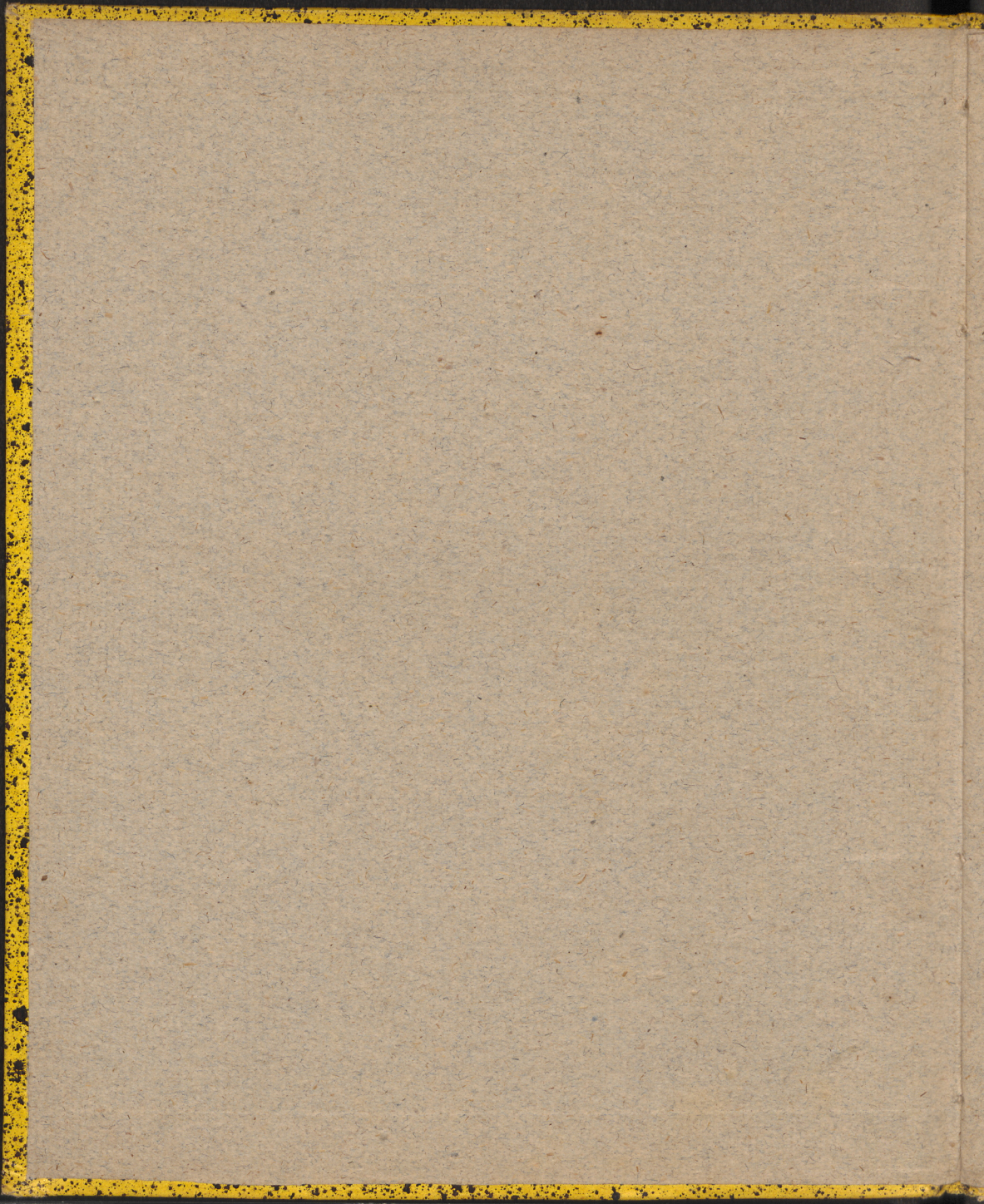
Stockman, J. ,

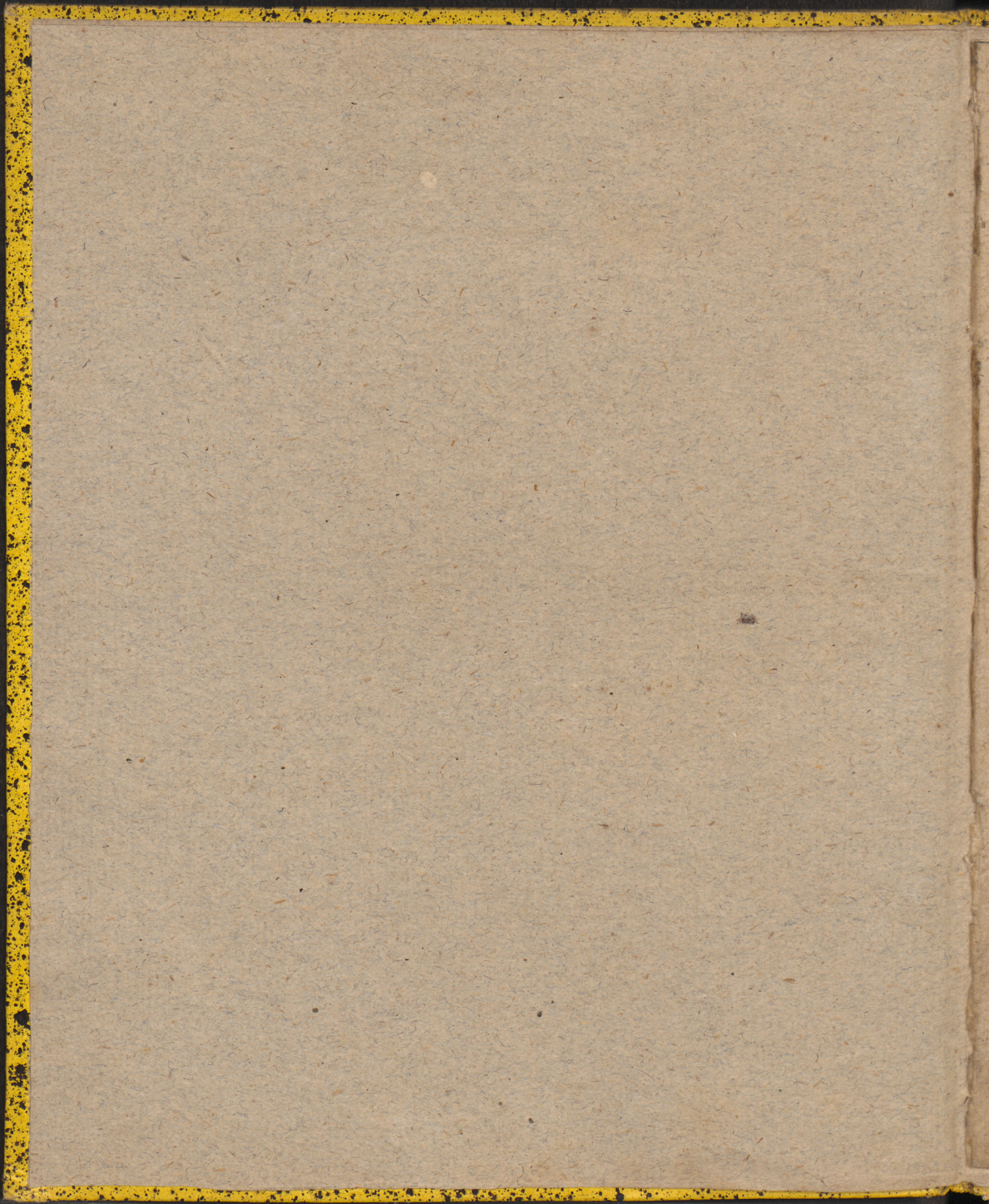
in

C. Papke.

ix. H. Pauli
Rostock, 1650.

10

PROGRAMMA
Quo
RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMVS STOCKMAN,
Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad Exsequias
Quæ
Matronæ primariæ
CATHARINÆ
PAPKIÆ,

Solemniter hodie parantur

Omnes omnium ordinum Cives Academiæ

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. L.

Enectus Eratostheni hiems vitæ,
Comicis crebrò & argutè mala-
etas: Ciceroni onus Aetnâ gra-
vius dicitur. Hinc poeta ille ex-
clamat:

Ω γῆρας, ὡς ἀπασιν ἀνθρώποισιν εἶ
ποσειδῶν, ὡς εὐδαιμον, εἶδ' ὅταν παρῆς,
ἀχθῆρῶν, ὡς μοχθηρῶν, εὐ λέγῃ τί σι,
ἀδείς. κακῶς δὲ πᾶς τις, ὅς σφῶς λέγῃ.

*O senecta, quàm cunctis hominibus es
Optata, quàm beata: deinde cum accefferis,
Molesta & gravis: nec ullus bene dicit
Tibi: sed contra, quis quis sapit, male dicit.*

Nam πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γῆρα κακῶ
νῆς φρεσίν. ἴσθ' ἀχρεῖα, φροντίδες κενῆς.
τὸ γάρ ἀπυχθόμενον γῆρας ἅμα μαρμαῖνον περιχεύει
vihil non mali senecta longa imbareti.

*Mens vana, opera inutilia, cura supervacua.
Odiosa enim senecta corpus paulatim tabescens
macerat.*

Hinc Virgilius semper unâ ponit morbos & se-
nectutem: nec sanè immeritò, Senectus enim
insanabilis morbus est. Præterea & hoc senectu-
ri cognomen imposuit, tristem illam vocat

sub-

subeant morbi tristisq; senectus.

Quemadmodum ex amphora primum quod est sincerissimum effluit, gravissimum quodq; turbidumq; subsidit: sic in ætate nostra, quod optimum, in primo est. Inhæreat istud animo, & tanquam missum oraculo placeat:

Optima quæq; dies miseris mortalibus ævi

Prima fugit.

Ut enim

Si quid de vino meliori in vase relictum est,

Mox vitium ducit, & peracescit idem:

Sic qui jam vitæ pervenit ad ultima, ipse

Sumit acorem, & fit tristis ab ingenio.

Ut ut verò senum præmortuum ferme & inutile ministeris sit corpus, non tamen cum Stoicis facimus, qui educere animam laborantem & finem non opperiri, sed manu facere satius existimant. Fortasse paullo ante quàm debet, faciendum est, ait ille, ne cum fieri debeat, facere non possis: Et cum magis periculum sit malè vivendi, quàm citò moriendi, stultus est qui non exigui temporis mercede, magnæ rei aleam admittit. Hæc ille. Tradit Valerius Maximus consuetudinem istam etiam in Cæo insula Græciæ servatam. se adnadvertisse, quo tempore cum Pompejo Æthiæ transit. Forte enim evenisse, ut tùm sum-

mæ dignitatis ibi fœmina, sed ultima senectutis,
reddita ratione civibus, cur excedere vitâ debe-
ret, veneno consumere se destinavit, mortem quæ
suam Pompeji præsentiam clariorem fieri, magni
æstimavit. Hinc & Seneca: non relinquam se-
nectutem, inquit, si me totum mihi reservabit;
totum autem ab illa parte meliore. At si caperit
concutere mentem, si partes ejus convellere, si mi-
hi non vitam reliquerit, sed animam: profiliam
ex ædificio putrido ac ruenti Hoc idem Stobæus
Gorgiæ Leontino adscribit, qui senex interroga-
tus, ecquid libens moreretur? *μάλιον ἔπειν, ὡς περ καὶ
ἐν οὐρανῷ καὶ ῥέοντι* *οἰκίᾳ ἀσπίδως ἀπυλλάττουαι*: maxi-
mè, inquit, nam ut ex putri & disfluente do-
munculâ, non invitus abeo. At nos sacra-
rum literarum & sanioris philosophiæ è fontibus
longè saniora hausimus. Et quemadmodum in
bello injussu Imperatoris è statione & præsidio
discedere non licet, ita ex vita injussu Dei migra-
re impium ac nefas omninò credimus. Rectè
Epictetus: homines, sustinete, Deum expectate,
donec ille signum dederit, & solverit vos hoc mi-
nisterio: tunc ad eum redite. nunc autem in
præsenti tolerate æquo animo & incolite re-
gionem istam, in quâ vos collocavit.
Mortem S U A M à D E O etiam quotidie
exspe-

exspectavit CATHARINA PAPKIA, cui hodie
iura persolutori sumus. Eoque ardentius morta-
litate suæ metam exspectavit, quò minus viæ re-
stare sciebat. Alia enim genera mortis spei mixta
sunt. Definit morbus, incendium exstinguitur,
ruina quos videbatur oppressura, deposuit sine
noxa & velut manu collocavit; mare quos hauserat,
eadem vi quâ sorbebat, eiecit incolumes; gla-
dium miles ab ipsâ perituri cervice revocavit: ni-
hil habet quod speret, quem senectus ducit ad
mortem. Nata Ea fuit anno superioris seculi su-
pra millesimum quingentesimum octuagesimo,
honestis ac primariis parentibus; patre NICO-
LAO PAPKEN Centumviro & Aedis Marianæ
apud nos olim, præfecto meritissimo; matre JE-
SCHA SLORFIA, faminâ pietissimâ. A qui-
bus parentibus ad vitæ honestatem ita informa-
ta, ut animum gereret minimè infectum vel i-
gnaviâ torpidâ, vel luxurie profusâ, vel molli-
tæ delicatâ: sed imbutum isto cultu, qui, auctore
Tertulliano, est, de simplicitate promere candorem,
de pudicitia præ se ferre pudorem; pingere
oculos verecundiâ: inferere in aurem sermones
Dei: manus habere lanis occupatas, pedes domi
fixos; corpus vestitum serico probitatis, bysso
sanctitatis, purpurâ pudicitia. Tot tantisq; quasi
gem-

gemmulis' quib^odam cum ornata esset CATHARINA nostra virtutibus, non potuit non luminis jaculum aliquod in oculos D. HENRICI PAULI quondam hujus Academiae Professoris excellentissimi, Physici civitatis meritissimi, & postea Serenissimae Reginae Daniae viduae Archiatri, virtutibus acres & acutos jacere; qui eam quoque anno Christi millesimo quingentesimo nonagesimo quinto ambiit, ex ambiit; cum eaque in conjugio tranquillo vixit, usque ad annum 1610. quo vitam cum morte commutavit. Neque verò tranquillum tantum, sed etiam fecundum fuit inter ipsos conjugium. Aucti enim sunt, divinâ benedictione, liberis tribus; duabus fœmellis, ELISABETA nimirum quam mortalium caribus ante diem acerba mors eripuit; & CATHARINA, quæ nupta JOANNI BRAUNJOANNI JC. & Notario quondam apud Lubec. primicerio meritissimo, nepotibus neptibus ac proneptibus hisce Nostram beavit, JOANNE, ELISABETA, SOPHIA ELEONORA, JOACHIMO ERNESTO, ANNA & DOROTHEA atque ANNA MARIA gemellis; è quibus verò JOANNES, JOACHIMUS ERNESTUS, & ANNA diem suum obiére; CATHARINA matrimonio juncta Dn. JOANNI HAVERLANDO Jur. Lic. & Curiae Lubecens. Secreta-

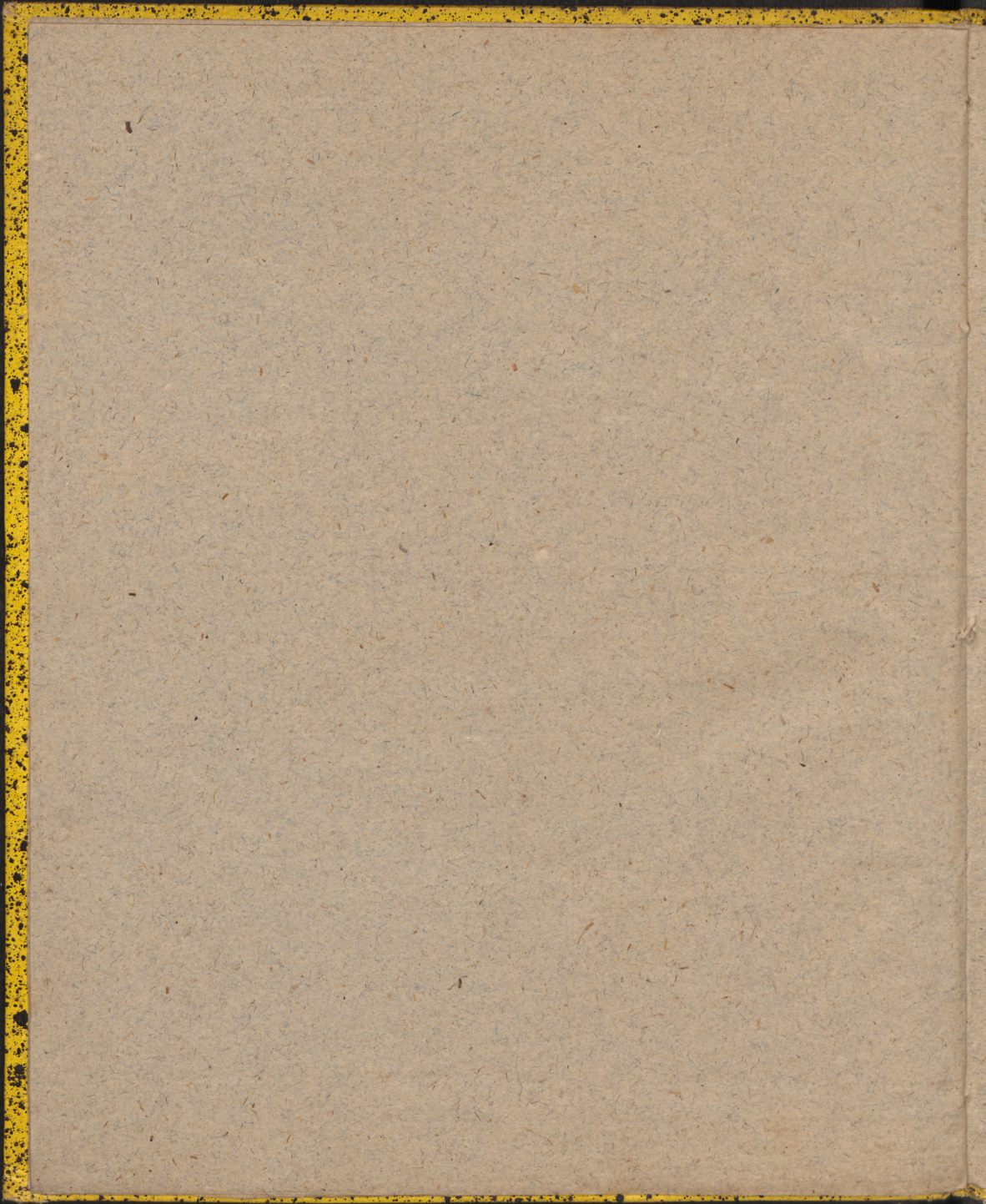
rio duas fæmellas: ELISABETA verò DN. JACO-
BO STYPMANNO J. V. Prof. Acad. Gryphis-
waldensis extraordinario ac Status in Ducatu
Pomeraniæ Secretario dignissimo nuprum data
duas itidem fæmellas peperit. Masculum Nostra
reliquit unum, nempe virum Excellentissimum
Experientissimum Clarissimumq; DN. SIMO-
NEM PAULI Med D. Academiae hujus quon-
dam, & post Hauniensis Prof. celeberrimum,
nunc Præsulem in Dania Arsensem Spectatissi-
mum; ex quo pronepotes ac pro neptes vidit
JACOBUM HENRICUM, (qui jam spiritum
ediderat antequam in has luminis oras ederetur)
SIMONEM, SOPHIAM, DANIELEM, MAR-
GARETAM, CATHARINAM, ELISABE-
TAM, OLIGERUM, JOANNEM JOACHI-
MUM & PHILIPPUM ADOLPHUM ge-
mellos, quorum iste jam vitam reliquit. Magna
certè hæc Demortuæ fuit felicitas, & liberos gene-
ra e, & tam numerosam posteritatem animo pro-
spicere. Quid enim parentibus gratius accidere
potest, quam si in liberis suis ipsi emortui vivant,
& successores ex se natos habeant, qui parentibus
suffecti DEUM purâ mente colant, & majorum
exemplis invitati, bene de Ecclesia, Scholis, Re-
bus publicis mereri studeant. Jam qualis in vita
sua à prima aurora ad supremum usque occasum
fuerit

fuertit CATHARINA PAPIA: quã aduersus
DEUM pietate: quam ardenti in liberos chari-
tate, dicere si vellem: non absque radio tanquam
nova inculcarem quæ antea vobis perinde nota,
atque vosmet estis ipsi. Die XIX Jan. postquam
ex æde sacra domum se contulisset, male habere
cæpit, & die XXV Jan. circiter horam secundam
pomeridianam placidissimã in & cum Christo
morte obiit. Subvolavit anima ejus, corporis hu-
jus erga tulo soluta, ut pie credimus, in cælum:
& remigravit ad eum, à quo data, & cui piis pre-
cibus commendata erat: corpus, quod animæ
conjunctum in his terris ipsos annos septuagin-
ta fuit, terræ matri reddetur hodie. Cujus funus
ut honorifico & frequenti comitatu vestro pro-
sequamini, Cives Academici, majorem in modũ
rogo ac hortor. Interim quisq. & suam meditabi-
tur mortem ac condiscet. Quid enim, ut mihi de
suo hoc largiatur Cicero, ipsa sepulcrorum mo-
numenta, quid elogia significant, nisi nos futura
etiam cogitare, & nihil nisi sempiternum spe-
ctare? P. P. Rostochi d. XXIX. Jan.

AN. cl. lxx L.

*Conventus fiet in Æde B. Virginis sacrã
hora media prima.*

16(0)90

exspectavit CATHARINA PA
junta persoluturi sumus. Eo qu
litatis suæ metam expectavit,
stare sciebat. Alia enim genera
sunt. Desinit morbus, incend
ruina quos videbatur oppressu
noxæ & velut manu collocavit
rat, eadem vi quâ sorbebat, eje
dium miles ab ipsâ perituri cer
hil habet quod speret, quem
mortem. Nata Ea fuit anno s
pra millesimum quingentesim
honesti ac primariis parentib
LAO PAPKEN Centumviro
apud nos olim, præfecto merit
SCHA SLORFIA, faminâ pi
bus parentibus ad vitæ honest
ta, ut animum gereret min
gnaviâ torpidâ, vel luxuriæ pro
delicatâ: sed imbutum isto cul
Tertulliano, est, de simplicitate
rem, de pudicitia præ se ferre p
oculos verecundiâ: inferere i
Dei: manus habere lanis occu
fixos; corpus vestitum serico
sanctitatis, purpurâ pudicitia.

A 3

ui hodie
s morta
s viæ re
ei mixta
guitur
fuit sine
s haufe
nes; gla
avit: ni
ducit ad
eculi su
gesimo,
NICO
Mariana
atre J E
A qui
nforma
m vel i
nollitæ
auctore
cando
pingere
rmones
es doni
byllo
q, quasi
gem.

